

kan gå ind for de dele af forslaget, som betyder lavere provenu, altså provenureduktioner, og at de tager afstand fra de dele af forslaget, som medfører et øget provenu.

Som skatteminister har jeg den opgave at sørge for, at de samlede skatteindtægter ikke borteroderes af ensidige forslag, som udelukkende har til formål at få reduceret skatteindtægterne.

Lad mig bare minde om, at der rumles med en afskaffelse af cd- eller grammofonpladeafgiften på et tidspunkt, hvor vi står over for at skulle foretage en finanspolitisk stramning. Så længe sådan nogle rumlerier kører, bliver jeg nødt til at forsvare de skatteindtægter, som vi alle sammen skal leve af. Det er min pligt; det bliver jeg nødt til at lægge vægt på, og derfor indgår sådanne elementer også i det lovforslag, som her er til behandling.

Jeg tror, det er vigtigt at gøre opmærksom på, at hovedsigtet i lovforslaget ikke er det, som Venstre og De Konservative giver indtryk af at det er, nemlig at det skal give flere penge i kassen. Det, der er karakteristisk ved forslaget, hvis man læser det sådan lidt tilbagelænet og fornuftigt og afslappet, er, at det er et forslag, der er karakteriseret ved præciseringer, konsekvens, konsistens og logik.

Jeg har noteret mig, at Venstres og De Konservatives ordførere brugte udtrykket ændring af overgangsbrøken. Faktisk er det en præcisering af beregningen af overgangsbrøken, hvad der er noget andet end blot en stramning af overgangsbrøken. Det er en præcisering. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at de forskellige pensionskasser og pensionskasser har brugt meget forskellige måder at udregne overgangsbrøken på. Nu foreslår vi fremadrettet en præcisering, så alle bruger samme beregningsmetode. Det er et fornuftigt forslag. Vi går ikke op i, at de har brugt forskellige beregningsmetoder før i tiden, men fremadrettet er der tale om en præcisering.

Så er der spørgsmålet om de obligationsbaserede aktieselskaber, datterselskaber m.v. Det er, som også den radikale ordfører var inde på, en værnregel, som har til hensigt at undgå, at et provenu efterhånden borteroderes på grund af, at flere og flere selskaber føler sig fristet til at placere obligationer i store mængder i datterselskaber.

Jeg vil gerne sige til den konservative ordfører, at jeg gerne lytter til organisationerne, jeg lytter gerne til konstruktiv kritik, og jeg lytter gerne til forslag til ændringer af det her element

ligesom i øvrigt til de andre elementer i lovforslaget. Jeg er klar over, at det er en kontroversiel og interessant problemstilling, og løsningen behøver ikke nødvendigvis være den, som er foreslået her, men hovedsigtet skal være, at vi skal undgå spekulation i at lægge obligationsmængder, som ellers er realrenteafgiftspligtige, ned i datterselskaber, som er aktieselskaber. Hovedsigtet skal fastholdes: Vi skal have et værn mod denne spekulation, men det er klart, at det skal være sådan, at man ikke generer i øvrigt fornuftig virksomhed. Så jeg er meget parat til, at man i udvalgsammenhæng får drøftet den problemstilling igennem.

I øvrigt vil jeg takke for en overvejende positiv behandling af forslaget og ser frem til et godt og konstruktivt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om skattemæssig ligestilling af børsnoterede og ikkenoterede medarbejderaktier og om skattemæssig beregning på basis af faktisk realiseret gevinst. Af Gitte Seeberg (KF) og Svend Aage Jensby (V) m.fl.
(Fremsat 21/4 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Efter det foreliggende beslutningsforslag pålægges regeringen at fremsætte lovforslag til ændring af aktieavancebeskatningsreglerne på

tre punkter. Jeg vil her kommentere de tre punkter punkt for punkt.

Forslaget indeholder for det første et pålæg til regeringen om at fremsætte lovforslag om ligestilling af unoterede medarbejderaktier med børsnoterede aktier. Betydningen af dette er, at medarbejderne vil være skattefrie ved salg af medarbejderaktierne, hvis den samlede beholdning af børsnoterede aktier og unoterede medarbejderaktier ligger under 100.000-kr.s-grænsen.

Forslaget er for så vidt prisværdigt nok. Ikke alene forslagsstillerne, men også regeringen har et positivt syn på medarbejderaktieordningen. Imidlertid vil en ligestilling af unoterede medarbejderaktier med børsnoterede aktier give nogle voldsomme værdiansættelsesproblemer. I bemærkningerne til lovforslaget bliver disse værdiansættelsesproblemer afvist gennem en henvisning til, at værdiansættelsen kan ske på grundlag af de kurser, de rent faktisk overdrages til, eller på grundlag af skattekursen. Overdragelseskursen kan anvendes, når medarbejderen sælger de unoterede medarbejderaktier, forudsat at de afstås på markedsvilkår.

I andre tilfælde end disse kræves ved en anvendelse af overdragelseskurser, at der jævnligt foretages køb og salg af aktier i det pågældende selskab, og at oplysningerne om salgspriserne er offentligt tilgængelige. Som udgangspunkt er dette ikke tilfældet for unoterede aktier; man vil derfor være henvist til at anvende skattekursen.

I forbindelse med anvendelse af skattekursen kan jeg imidlertid henvise til, at Told- og Skattestyrelsen i 1991 nedsatte en analysegruppe, som skulle analysere behovet for ændringer i kursfastsættelsesreglerne for unoterede aktier og anparter. I arbejdsgruppen deltog såvel repræsentanter for skattemyndighederne som repræsentanter for bl.a. revisororganisationerne.

I oktober 1992 kom rapporten fra denne aktieanalysegruppe. Af konklusionerne – konklusioner, som i øvrigt hele gruppen tiltrådte – fremgår det, at gruppen ikke kan pege på nogen værdifastsættelsesmetode, som i alle tilfælde vil ramme den reelle markedsværdi. En opskrift på en sådan metode findes heller ikke i reglerne for fastsættelse af skattekursen.

I øvrigt blev disse forhold allerede overvejet i forbindelse med skatteomlægningen i 1993. 100.000-kr.s-reglen blev indført ved L 289 i foråret 1993. I bemærkningerne til lovforslaget blev det bl.a. anført, at en af de væsentligste grunde

til, at man undlod at lade 100.000-kr.s-reglen gælde for unoterede aktier, var værdiansættelsesproblemerne. Det er altså ikke en ny problemstilling. Det er en problemstilling, som grundigt blev debatteret og vendt i forbindelse med skattereformforhandlingerne.

Vi har i øvrigt allerede i dag nogle ganske gunstige regler for medarbejderaktier; det er der også grund til at understrege. Disse regler er også gunstige i unoterede selskaber. Efter de særlige medarbejderaktieregler udskydes beskattningen fra tidspunktet for tildelingen af medarbejderaktierne til det tidspunkt, hvor aktierne sælges, og beskattningen sker som aktieindkomst i stedet for som personlig indkomst. Det vil sige, at reglerne allerede i dag indebærer såvel en skatteudskydelse som en skattelettelse, for så vidt angår medarbejderaktier.

Jeg ser derfor ikke noget presserende behov for at skabe et yderligere incitament til etablering af medarbejderaktieordninger, selv om jeg – hvilket jeg understreger – er positivt indstillet over for det, ligesom regeringen er positivt indstillet over for medarbejderaktieordninger.

Beslutningsforslagets andet pålæg til regeringen er at fremsætte lovforslag om ændring af 100.000-kr.s-reglen, således at der kun skal tages hensyn til beholdningens værdi på salgstidspunktet. Forslaget bevirker, at alle aktionærer skal holde styr på anskaffelsessummerne for alle aktier uanset ejertiden. Dette gælder også for aktionærer med beholdninger under 100.000-kr.s-grænsen. I dag kan disse småaktionærer glemme alt om anskaffelsessummen for aktier, der er ejet i tre år eller mere.

Derudover vil forslaget, såfremt det bliver gennemført, kunne give anledning til en række skattemæssigt begrundede transaktioner, og på den baggrund er de nugældende regler efter regeringens opfattelse velbegrundede.

Det tredje pålæg, regeringen bliver stillet over for, er at afskaffe gennemsnitsmetoden. Dette vil dog betyde en gentagelse af en række tidligere forekommende skattearrangementer, som udnytter aktie for aktie-metoden. Gennemsnitsmetoden forhindrer sådanne arrangementer. Det er faktisk derfor, den blev valgt i forbindelse med skattereformen. Derfor finder regeringen det ikke forsvarligt at afskaffe gennemsnitsmetoden og lade aktie for aktie-metoden være den eneste gældende metode.

Som sagt kan regeringen ikke tilslutte sig det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om

ændring af de gældende aktieavancebeskatningsregler. Jeg mener faktisk, at de nuværende regler for medarbejderaktier er både fornuftige og rimelig gunstige for medarbejderne. Men kan der fremføres væsentlige argumenter for, at der er behov for at skabe et yderligere incitament til etablering af medarbejderaktieordninger, er jeg rede til at lytte til sådanne argumenter.

Efter min opfattelse må der i givet fald blive tale om at søge andre veje til fremme af medarbejderaktieordninger end de forslag, der er indeholdt i det her fremsatte beslutningsforslag. Men som sagt er jeg meget åben og håber på en god og konstruktiv udvalgsbehandling.

Jacob Buksti (S):

Beslutningsforslaget indeholder forslag til ændringer af aktieavancebeskatningsloven på tre områder: En overførelse af lovens 100.000 kroners-grænse til også at gælde for noterede medarbejderaktier, en ændring af 100 kroners-reglen således, at der alene tages hensyn til værdien på det pågældende salgstidspunkt og reglen om indgangsværdier ved overskridelse af 100.000 kroners-grænsen afskaffes samt endelig en afskaffelse af gennemsnitsmetoden ved opgørelse af fortjenester og tab på aktier.

Gennem 100.000 kroners-reglen sikres det, at indførelsen af beskatningen ved afståelse af minoritetsaktier med en ejertid på tre år eller mere ikke har betydning for et meget stort antal småaktionærer. Ud over hensynet til disse småaktionærer er reglen også begrundet i administrative hensyn, idet en beskatning af alle aktieafståelser ville medføre en stærkt forøget administrativ og kontrolmæssig byrde.

Grunden til, at reglen kun finder anvendelse på børsnoterede aktier, er, at for aktier, som sjældent overdrages i fri handel, kendes aktierens kursværdi oftest ikke med den grad af sikkerhed, som må forudsættes i et system, hvor aktieavancebeskatningen afhænger af beholdningernes kursværdi. En ligestilling mellem børsnoterede aktier og unoterede medarbejderaktier vil derfor, som det også blev påpeget af skatteministeren, være forbundet med betydelige værdiansættelsesproblemer.

Herudover opvejes den manglende mulighed for at holde mindre beholdninger af børsnoterede aktier uden for beskatning af, at tab på unoterede aktier kan fradrages i anden indkomst.

Med hensyn til forslaget om en ændring af 100.000 kroners-reglen, så der alene tages hen-

syn til værdien på salgstidspunktet, og en afskaffelse af reglen om indgangsværdier ved overskridelsen af 100.000 kroners-grænsen må det understreges, at de gældende regler er nødvendiggjort af den gunstige skattemæssige behandling af små beholdninger af børsnoterede aktier.

Alternativet til reglen er, at alle aktionærer – også småaktionærer – skal kunne gøre rede for anskaffelsessummen for hele beholdningen af aktier uanset anskaffelsestidspunktet, og en del af pointen ved 100.000 kroners-reglen vil dermed gå tabt.

Endelig vil jeg sige, hvad angår gennemsnitsmetoden, at den går ud på, at fortjenester og tab på aktier opgøres på grundlag af den gennemsnitlige anskaffelsessum for aktier i det pågældende selskab. Alternativet, aktie for aktie-metoden, går derimod ud på, at man ved opgørelse af fortjenester og tab tager udgangspunkt i anskaffelsessummen for den enkelte aktie. Denne metode åbner imidlertid, som det også blev påpeget af skatteministeren, mulighed for skattetænkning.

Socialdemokratiet er åben over for en diskussion af eventuelle problemer i de eksisterende regler, men vi ser ingen grund til at ændre de nuværende regler for medarbejderaktier på det foreliggende grundlag. Vi må derfor afvise det konkrete forslag.

Svend Aage Jensby (V):

Skatteministeren har jo præcist fokuseret på de tre elementer, der er i Det Konservative Folkepartis og Venstres forslag. Og det er jo ikke nødvendigt, at jeg spilder Folketingets tid med at gentage den problemstilling, men jeg har nogle kommentarer til det, skatteministeren sagde.

For det første med hensyn til problematikken vedrørende værdifastsættelsen af de unoterede aktier: Det er dog således stadig væk, at man hvert år, når man indgiver sin selvangivelse, fastsætter en kurs på de aktier. Det må være muligt langt hen ad vejen at bruge det princip. Vi kan i de to partier ikke forstå, at netop en medarbejderordning, som burde have sit store anvendelsesområde inden for unoterede aktier, bliver sat ud af spillet, fordi det er sådan, at selv den mindste fregne, man tjener ved salg af en unoteret aktie, får skattetaxameteret til at tikke. Det kan vi ikke få til at harmonere med, at man i børsnoterede selskaber, hvis man holder sig under 100.000 kroners-grænsen, efter en ejertid på tre år kan slippe skattefrit. Det må vi da kunne finde ud af at ændre.

Med hensyn til det andet element, afhændelseskursproblematikken, vil jeg foreslå, at vi, når nu ministeren ikke umiddelbart kan acceptere vores idé, indgår i nogle drøftelser om, hvorvidt det er muligt at lave det sådan, at man kan vænge mellem at holde regnskab over sine aktier og bruge afhændelseskursværdien og – for dem, der ikke vil det – at sætte en grænse.

Om den grænse vil jeg i øvrigt sige – da jeg nu ligesom fornemmer, at man er åben hos ministeren og i Socialdemokratiet med hensyn til nogle drøftelser af regelsættene her – at vi også godt kunne tænke os at drøfte, om man i øvrigt ikke generelt burde forhøje 100.000 kroners-grænsen.

Med hensyn til det sidste punkt, aktie for aktie-metoden, er jeg enig i, at dér har systemet jo været det, at når man brugte den metode, kunne man stort set i årevis køre skattefrit, fordi man sørger for at komme ind i selskaber, hvor der blev udstedt fondsaktier. Der er mange, der aldrig har betalt skat af deres aktieavancer, og det kan jeg godt se kan være et problem. Men dér må jeg efterlyse teknisk sagkyndig bistand til en vurdering af, om vi så ikke kan lave nogle regler, som tager højde for fondsaktierne, for kan vi teknisk gøre det, er vores forslag bæredygtigt.

Jeg håber, at vi på de her punkter kan få en drøftelse i Skatteudvalget. Hvis ikke vi når det i denne folketingssamling, kan vi formodentlig få belyst nogle spørgsmål i sommerens løb.

Gitte Seeberg (KF):

Fra konservativ side er det et overordnet ønske, at så mange mennesker som muligt ejer kapitalandele i danske virksomheder, og at ejendomsretten på den måde spredes. Når Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre fremsætter dette beslutningsforslag, er det, fordi vi ønsker en forenkling af de gældende regler om aktieavancebeskatning, men i særdeleshed også, fordi vi synes, at en ligestilling mellem noterede aktier og noterede aktier er påkrævet.

Der er næppe tid til at gennemgå det hele, men for så vidt angår opgørelsesprincippet, vil det utvivlsomt efter min opfattelse være en fordel at bruge afhændelseskursen, sådan at det er det faktisk realiserede prøvenu, der danner grundlag for beskatningen. Det er også det beløb, der udgør en eventuel fortjeneste, og derfor er det mest logisk, at det er det beløb, der beskattes, ligesom aktie for aktie-princippet efter min mening vil indebære en forenkling.

Men jeg forstår på Venstres ordfører, at der er nogle problemer med det, men det håber jeg vi kan se på i udvalget.

Hvad angår forslaget om ligestilling af medarbejderaktier i noterede og noterede virksomheder, skal dette ikke tages som udtryk for, at vi i Det Konservative Folkeparti har opgivet ønsket om skattefrihed for aktieavancer, sådan som loven var før skattereformen. Skattefrihed for aktieavancer for aktier ejet mere end tre år – meget gerne med generelle forenklinger – er en konservativ mærkesag. Det er vigtigt, at erhvervslivet får de bedste muligheder for at fremskaffe risikovillig kapital, og det opnås bedst ved at give investorerne en gulerod, nemlig udsigt til en skattefri avance. Aktive investeringer skal fremmes, pengene arbejder bedst i virksomhederne, og det er også dér, vi gerne ser væksten være.

Når beslutningsforslaget alene vedrører medarbejderaktier, skyldes det det faktum, at der er et særligt hensyn at tage til netop denne gruppe af personer, der arbejder i en virksomhed. Jeg har derfor også med glæde noteret mig, at ordførerne for Det Radikale Venstre og CD og også skatteministeren har været positive over for et forslag om ændring af reglerne for medarbejderaktier.

Derfor bør den skattefri grænse for noterede aktier på 100.000 kr. også gælde for unoterede.

Langt de fleste virksomheder er i dag ikke noteret på Børsen, og det gælder også endog meget store danske virksomheder. Hvad angår mindre virksomheder, kan det fastslås, at der specielt her kan være særlige grunde til at udstede medarbejderaktier. Dels har de mindre virksomheder tit sværere ved at skaffe risikovillig kapital, dels kan man også sige, at medarbejderne er de nærmeste til at kende virksomheden i de tilfælde, og det er derfor nemmere at få medarbejderne til at investere.

Der er som bekendt to forskellige måder at erhverve medarbejderaktier på, enten den favorable, hvor man nærmest får aktien forærende, eller også den anden ordning, hvor medarbejderne køber aktierne. At medarbejderne ejer andele i virksomheden, har en positiv effekt på både medarbejdere og på virksomheden. Medarbejderne vil naturligt få en nærmere tilknytning til virksomheden og derfor have større interesse i den. Som det også fremgår af beslutningsforslaget, har Ministerrådet henstillet til EU-landene at fremme lønmodtagernes kapitalandele og overskud i virksomhederne. Alt i alt

er en spredning af ejendomsretten ved udstedelse af medarbejderaktier en god og positiv ordening.

Skatteministeren har i et svar til Skatteudvalget udtrykt bekymring over omgåelse og kursfastsættelse af værdierne. Hvad angår omgåelse i form af udstedelse af medarbejderaktier i selskaber, som herefter likvideres – altså en form for skatteomgåelse, kan man sige – må der kunne findes måder at regulere på. Man kunne f.eks. gøre det på den måde, at man som medarbejder kun kunne eje en vis procentdel af aktierne. Men det er noget, vi kan se på senere i udvalget.

Om kursværdien kan vi sige, at skattemyndighederne jo allerede i dag fastsætter sådanne værdier. Der er mange måder at fastsætte kursværdi på, og jeg er også godt klar over, at det kan give anledning til mange problemer – både med hensyn til indgangsværdien og afståelsessummen – men afståelsen er nok den, der giver mindre anledning til problemer. Man kunne f.eks. operere med en parikurs som indgangskurs, men der er mange forskellige måder at gøre det på, og det håber jeg vi også kan kigge på i udvalget.

Set fra konservativ side er det vigtigste ved beslutningsforslaget, at man sidestiller de unoterede aktier med de noterede aktier, og jeg håber, at vi kan løse denne sag på en eller anden måde. Jeg er i hvert fald glad for, at skatteministeren har været så positivt indstillet over for det.

Jes Lunde (SF):

Hovedlinjen i forslaget er jo, at man skal lempede beskatningen på aktier på den ene eller på den anden måde, og vores grundholdning i SF er sådan set den modsatte af den, der gælder hos De Konservative og Venstre. Vi mener jævnt hen, at aktieudbytte og aktiekursgevinster beskattes for lavt i Danmark sammenlignet med den beskatning, vi har af arbejdsindtægter.

Derfor er vi selvfølgelig ikke interesseret i at lave lempelser på det her område, og derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Man får næsten på fornemmelsen, når man deltager i behandlingen af flere forslag her, at skatteministeren er positiv over for snørklede regler, når de snørklede regler kan medføre en indtægt til staten.

Vi hørte under behandlingen af et tidligere forslag i dag skatteministeren meget gribende beskrive, hvordan ministeren følte sin rolle som den, der skabte indtægter til staten, men så snart det drejer sig om, at staten muligvis kan have en mindre indtægt på et område, så hører vi hver eneste gang skatteministeren sige, at der er en mængde snørklede problemer ved det, og at det vil medføre en masse snørklede regler, og at det jo ikke er det, vi kan have, osv. Man kunne næsten få den sådan lidt grove tanke, at forenklinger ifølge skatteministeren medfører øgede statsindtægter, mens alt andet medfører det modsatte. Det er jo egentlig lidt af et paradoks.

Jeg må sige, at for Fremskridtspartiets vedkommende hænger verden ikke helt sådan sammen. Vi kan faktisk godt forestille os forenklinger, der samtidig medfører skattelettelser. Vi kan også godt forestille os, at man kunne skruer det område, som vi behandler nu i beslutningsforslaget, sammen på en sådan måde, at det ikke nødvendigvis medfører de meget ekstra snørklede regler, som skatteministeren forsøger at give indtryk af, samtidig med at man også, som SF's ordfører er inde på, letter skattetrykket på dette område.

Derfor er vi i Fremskridtspartiet meget positivt indstillet over for forslaget. Det er klart, at alle skatteministerens argumenter om, at der indføres snørklede regler, skal efterprøves i udvalgsarbejdet, men vi har altså en intention om, at de tre områder, som beslutningsforslaget diskuterer, godt kan gennemføres, uden at det nødvendigvis behøver at medføre ekstra snørklede regler.

Det er jo rigtigt, som det er nævnt, at der foregår værdiansættelser i dag. Det, som skatteministeren egentlig siger, er, at den værdiansættelse, som i dag finder sted af aktier i unoterede selskaber, ikke opgøres korrekt. Det synes jeg da ikke er særlig betryggende, for hvis det er tilfældet, at de opgøres korrekt i dag, så er det også muligt at bruge den opgørelse, den værdiansættelse, som man gør det i dag inden for det her område.

Men det er ting, som selvfølgelig vil blive diskuteret meget mere. Jeg synes, at det mest positive, skatteministeren sagde, var, at skatteministeren og regeringen ville være åben over for den argumentation, som ville komme i udvalget, og positivt ville se på de argumenter, der ville komme for de dele, som er indeholdt i beslutningsforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Medarbejderes medejendomsret til deres arbejdsplads, til kapital og til aktier mener vi fra radikal side er noget, man bør fremme. Det har vi arbejdet for i mange år, desværre ikke med noget stort resultat, må man sige. Andelen af medarbejderaktier i Danmark set i den samlede aktiemasses lys er skæmmende ringe, og selv om der har været lavet begunstigelsesordninger af flere forskellige farver regeringer, er det ikke lykkedes at presse aktieandelen ejet af medarbejdere særlig højt op.

Ikke desto mindre er vi interesserede i at kigge på det foreliggende forslag, for vi er ikke interesserede i, at der kommer en myte om, at medarbejderaktier bliver behandlet dårligere end almindelige aktier. Vi er derfor interesserede i at se på de regler, som skatteministeren har nævnt er meget komplicerede og vanskelige i forbindelse med værdiansættelsesprocessen.

Vi synes, det er vigtigt, at forslagsstillerne er med til at prøve at føre sandsynlighedsbevis for, at de af skatteministeren nævnte vanskeligheder kan overvindes. Den debat må vi tage i Skatteudvalget, og de betænkeligheder eller de besværligheder, skatteministeren har opremset, må forslagsstillerne også prøve at komme med en eller anden form for sandsynliggørelse af: Jamen de problemer, skatteministeren har peget på her, kan vi overvinde på den og den måde.

Jeg tror ikke, der er den store uenighed mellem Det Radikale Venstre og forslagsstillerne om, at medarbejderaktieordninger bør fremmes så meget som overhovedet muligt, men det må ikke betyde, at der kommer en ødelæggelse af i øvrigt fornuftige ordninger, som gælder for alle aktier. Så langt vil jeg i hvert fald gerne give forslagsstillerne medhold – at vi er interesserede i at få denne sag kulegravet. Men hvis det ender med, at det ikke kan lade sig gøre at overvinde de vanskeligheder, som Skatteministeriet har nævnt, så kan vi altså heller ikke gå med til det. Ligestilling af de to typer aktier lyder så nemt, det lyder så flot. Det er nemt nok at sætte de ord sammen og sætte dem på tryk, men det er ikke sikkert, at virkeligheden er så enkel, som det ser ud til på tryk.

Men vi går i hvert fald ind i arbejdet med et åbent sind og med interesse for at få sagen belyst bedst muligt og også med et ønske om, at medarbejderaktieordninger skal kunne fungere på bedste måde.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten støtter fuldstændig det ønske, der er udtrykt om ligestilling og forenkling af lovgivningen på det her område, men den eneste måde, man rigtigt kan gøre det på, er jo i virkeligheden ved at beskutte alle former for aktieavancer. Så er der jo ligestilling, og så er der forenkling, og så er vi fri for en masse bureaukrati. Så hvis det var sådan et forslag, man kom med, kunne man få Enhedslistens støtte.

Vi ønsker nemlig at beskutte alle arbejdsfri indtægter, og det forslag, der ligger her, kan vi naturligvis ikke støtte.

Gitte Seeberg (KF):

Det kan jeg gøre ganske kort. Jeg vil sige tak for de forholdsvis positive bemærkninger, der er kommet. Jeg forstår også, at det her mere eller mindre står og falder med, om det er muligt at overvinde nogle tekniske hindringer.

Men jeg vil i hvert fald sige fra forslagsstillerens side, at vi vil prøve at komme med nogle forslag til, hvordan man kan lave en eller anden form for begunstiging på samme måde som ved de børsnoterede aktier. Det vil vi så prøve at kigge på under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Pia Gjellerup (S), Ivar Hansen (V), Hans Engell (KF), Steen Gade (SF), Kim Behnke (FP), Jørgen Estrup (RV), Jette Gottlieb (EL) og Peter Duetoft (CD) har meddelt

mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren:

»Hvilke oplysninger, kan regeringen give om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation?«
(Forespørgsel nr. F 47).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Kommunaludvalget (28/4 95):

Udtræder: Frank Aaen (EL)

Nyt medl.: Holger Graversen (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 3. maj 1995, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 21.13
